

Predplata u Šibeniku:
Pojedini broj stoji 4 para.
Na knu 6 para.
Predplata van Šibenika:
na godinu 8 Kr.,
na po godinu 4 Kr.

Vlastnik.

izdavaatelj i odgovorni urednik:
VLADIMIR KULIĆ.

HRVATSKA RIJEČ

IZLAZI SRIEDOM I SUBOTOM.

Pisma i predplate šalju se ured-
ništvu. — Nefrankirana se pisma
ne primaju. Rukopisi se ne vra-
ćaju. — Oglasi se tiskaju po 20
para, probčna, zahvale, itd. po
40 para redak ili po pogodbi.

Tiskarnica

Ivan Štaglinatz
Trg Sv. Ivana.

Posljednji juriš.

Na 16. o. mj. izbor je drugog,
a na 19. prvog tiela.

Naši protivnici, koji su za iz-
bora trećeg tiela jurišali lažima i
zavaravanjem, ušfati će možda opet
preko izbora II. i I. tiela, da istim
nemoralnim sredstvima poduzmu
posljednji juriš, posljednji navalu.

Sviestni građani i seljani ju-
nački odbiše njihove dosadašnje ju-
riše, potukoše ih sjajno na izborima
trećeg tiela sa 1449 glasova većine.

Pale su njihove laži, njihova
zavaravanja i pobiedila je istina. Obi-
stinilo se je do riječi, što smo pisali,
da smo u ogromnoj većini. Sva
njihova obećanja ostadoše pusta, a
tanki redovi razklimaše se posve,
kad zavedeni uvidiše, kako su na
vjeru bili prevareni.

Posljednji juriš tih protivnika
sastojat će dakako opeta u buki,
viki, u lažima i prietanjama. Oni će
sada baš u oči izbora II. i I. tiela
zaigrati zadnju kartu.

Poznato je svim građanima i
seljanima, da je Zemaljski Odbor
pregledao ovu občinu. Predsjednik
g. Radic svoje pregledanja nazvao
je obćinsku upravu *uzornom*.

Zemalj. Odbor izdao je odluku,
koju će naši protivnici nastojati, da
izkrive i izrabe u svoje nedične
svrhe.

Mi tu valja da ih dočekamo,
jer ce oni pokušat, da svoje griehs
svale na naše ljude.

Pisali smo već, da je god. 1904.
preko proračuna potrošeno K 5.600.
To je svota tako neznamta, da se
ne bi trebalo na to ni osvrćati, dok
znademo, da se u svim obćinama
dogadja ista stvar.

U budućem zasjedanju sabora
vidjet ćemo, je li se isti Zemaljski
Odbor drzao strogo proračuna.

Pisali smo, da je i gosp. savj.
Madirazza, kao obćinski upravitelj,
trošio mnogo više preko proračuna,
pa ga za to Zemalj. Odbor nije ni
najmanje progonio. — Do potrebe
mogli bismo iznieti i brojke na po-
tvrditi te istine.

Isti je slučaj ove godine sa
vojništvom i s pazarom, radi kojih
će se potrošiti nekoliko hiljada više.

Hoće li i za ovaj trošak tužiti
Borčilo i Škarica? Ne će sigurno,
jer je pazar tražio poglavar Madi-
razza, a vojništvo je stvar državna,
pa će za to šutiti. Ali da je kupljen
koji barjak hrvatski, tužili bi u oči
izbora sigurno. Stid ih bilo!

Pisali smo i to, da su sve, što
se suviše potrošilo za glazbu, činov-
nike, pute i ostalo, prisjednici Bor-
čilo i Škarica takodjer odobrili u
sjednicama uprave i vieća i sami
svojom rukom podpisali. A sada
galame, jer su to sami potvrdili.

Pisali smo, da je bilo 48.000
Kruna starog duga od stare uprave
i radi tog starog duga nova uprava
nije htjela sebi vezati ruke.

Zaostatke stare uprave nije
mogla nova uprava urediti u samih
30 mjeseca, ali je zato snizila prirez
i potrošila ove godine 28.000 K u
javne radnje.

Što se tiče novog duga kod
Banke, taj je za god. 1905, a i
prisjednici Borčilo i Škarica odob-
rili su, da se taj dug digne, dok
se utjera porez. To se inače činilo
svake godine.

U odluci čitamo, kako je stara
uprava uzprkos zaključka vieća i
vrućim opomenam Zemalj. Odbora
potrošila 30.000 K god. 1902, a
bile su odredjene, da ostanu u obć.
blagajni za pokriće redovitih tro-
škova početkom godine, kad se pri-
rezi malo još utjeravaju.

To 30.000 K potrošila je stara
uprava od onih 200.000 K, što je
Obćina udužila 1902. u Zagrebu,
kad je ono gospodar Brone bio na
skupom putovanju. Za ovakav pre-
kršaj nije ondašnja uprava bila pro-
gnjena i ako je bilo tužaba kod
Zemalj. Odbora. Zašto to nije uči-
njeno onda, a zašto se čini sada za
samih 5.600 K, koje je ciela uprava
odobrila, to će znati Visoki Zemalj.
Odbor?!

Suviše se u odluci čita, neka
vieće odluči, da se predade sudu
prisjednika Borčila s toga, što kroz
5 godina nije plaćao klanicu.

Pitamo sada na čiji je teret
odluka Zemalj. Odbora? Syakako
na teret *starih* uprava i prisjednika
Borčila.

Sve su ove okolnosti bile lažno
i zlobno prikazane od naših pro-
tivnika, na teret nove uprave. Na-
padaji i laži bile su ogromne, jer
su se primicali izbori trećeg tiela;
ali su upravo ti izbori dokazali, da
te laži nisu mogle prodrieti u narod,
da se narod nije dao zavarati, jer
je sam uvidio, kolika je razlika u
radu i nastojanju izmedju nove i
stare uprave.

Nova uprava, na čelu joj na-
čelnik Stojić, ne treba obrane. Nju
brane i diče njezina djela. Nijedna
navala ne može njoj škoditi. Svaki
pokušaj ostat će izjalovljen, kao što
su ostali svi dosadašnji. Ova uprava
imala je proti sebi sve i svakoga
osim poštenih obćinara. Uz ovu
upravu će i unapred biti svi pošteti
građjani, koji su zvani štitiiti i una-
predjivati korist ovoga grada.

Građjani znadu, da je ova
Uprava prštedila ogromne svote baš
ondje, gdje su drugi razsipali. Građ-
jani znadu, da je svaki potrošeni
novčić zabilježen u što i kako je
potrošen. Građjani znadu, da se po-
šteno upravljalo obćinskim novcem,
a to je dosta, jer građjani i ne za-
htievaju u ovoj borbi, nego da pre-
vlada poštenje nad samoživcima
svakeruke.

Poštenje je u trećem tielu po-
biedilo, pobiedit će i u drugom i u
prvom. U to ime, u ime poštenja
zvani su svi građjani, da skrše jed-
nom za uvijek sve navale, sve sple-
tke one družbe, koja je sve poku-
šala, koja sve kuša, da se silom i
prevarom nametne ovom gradu.

Ovo sve neka je na opomenu
obćinarima, jer znamo da će družba
pred ovim izborima napeti sve sile
klevete.

Pomorska trgovina Šibenika

Piše Peroslav Paskiević-Čikara

Nakon velikog zastoja trgovačkog
prometa u Šibeniku, koji je nastao usljed
izradnje prve dalmatinske državne željez-
nice, počeo se je Šibenik na osvitlu no-
voga stoljeća u trgovačkom i industrijs-
skom pogledu preporadjaati, te ima izgleda,
da od nedavno gotovo opustjele pomorske

luke postane znamenit trgovački emporij
na Jadranu. Nekad bujno cvatuća trgo-
vina po kopnu, koja je Šibenik bila uči-
nila prvim trgovačkim gradom goranje
Dalmacije i važnom prometnom točkom
njegovoga prirodnog zaledja, dakle jednog
velikog diela dalmatinskog Zagorja, težko
da će ikad u prvobitnoj mjeri opet oži-
vjeti, jer su moderna prometna obćila i
usavršena pomagala poslovnih i vjerest-
skih odnošaja, trgovački promet decen-
tralizirala. Nu industrijski pokret, koji se
u gradu od nekoliko godina ovamo ra-
pidno diže, pa zgodan geografski položaj,
koji na povoljan način spaja uvoz robe
sa potrošnim područjem, pruža najobil-
nija jamstva, da će Šibenik u nedalekoj
budućnosti postati prvi industrijski grad
u Dalmaciji i jedna od najvažnijih točaka
za tranzitnu trgovinu.

Ovaj gospodarstveni razvitak mjesta
ogledava se već sada najvjernije u izvan-
skoj pomorskoj trgovini, jer je baš morski
put ona staza, po kojoj se, kao i kod
ostalih primorskih luka, odnata najveći
dio trgovačkog prometa u Šibeniku. Re-
zultati dakle pomorske trgovine glavno
su mjerilo njegove trgovine u obće.

Ukazati na te rezultate svrha je
ovih redaka, kako bi ne samo domaći
trgovci, nego i drugi krugovi, koji se
zanimaju za razvoj Šibenika, upoznali
stanje trgovine svog mjesta, ali ne možda
iz puke zavidljivosti, već s uvjerenjem,
da je trgovina, obrt i industrija stožerna
poluga obćeg narodnog blagostanja, te
da je pripomaganje oko što lagljeg i
uspješnijeg kretanja te poluge, u kojem
mu drago pravcu i obliku, zadaća svakog
svjestnog građjana i javnog službenika.

Prema zvaničnoj statistici uvezeno
je god. 1889. morskim putem u Šibenik
razne trgovačke robe u vrijednosti od K
46.000. To je jamačno najslabija godina
šibenske importne trgovine u posljednje
pet vieka. God. 1900. poskožio je uvoz
već na K 232.000, sljedeće je godine opet
opao na K 75.000, ali od tog vremena
ima očito rastući smjer. Vrijednost uvo-
zene robe iznosila je naime god. 1902.
K 158.000, a god. 1903. već K 242.000.

Izvozni promet Šibenika ukazuje
daleko povoljnije rezultate, ne možda za
to, što nam pokazuje, da je mnogo više
domaće robe izvezeno na strana tržišta,
nego poglavito s toga, što izvoz znatno
nadkriljuje vrijednost uvoza, a to je dokaz
aktivne trgovačke bilance, koja je idealna
svrha svake trgovačke politike, svakog
ekonomskog gazdinstva. Sintetiza joj sa-
stoji u tome, da narod više novca za
svoje proizvode dobiva, no što za tuđe
mora da troši. Aktivum taj svjedoči, da
se pučko blagostanje u obće diže, nu to
je dabome kod Šibenika samo relativan
pojam, jer znatan dio izvozne trgovine
odpada na tranzitni promet.

God. 1899. izvezeno je naime iz
Šibenika po moru raznovrstnih proizvoda
i trgovačke robe u vrijednosti od Kruna
750.000, a god. 1900. K 1.146.000; slie-
deće dvie godine izkazuju nazadak, naime
K 923.000, odnosno K 744.000, ali je
već god. 1903. taj manjak nadoknadjen
time, što je tada izvoz poskožio na K
2.359.000. Statistika, koja je predamom,
ne ide doduše preko god. 1903., ali s ob-
zirom na prirodni razvitak postojećih ve-
leobrtnih poduzeća i na već ustaljeni

Hrvatski grad Šibenik i mla- tački dužd Petar II. Orseolo

Za Branimirovih nasljednika Hrvat-
ska je država uživala mir sa susjedima,
a osobito od strane Mletčana, uprav za
to, što su oni bili prisiljeni dankom na
taj mir.

Usljed tog mira Hrvatska je sve to
više cvala i postala uglednijom, tako da
ban Tomislav, neposredni Branimirov na-
sljednik (925.—930.), vladajući čitavom
Hrvatskom od Drave i Dunava do Ja-
dranskoga mora, bi proglašen od papinih
poslanika, od hrvatskih župana i velmoža,
od crkvnih dostojanstvenika i od hrvat-
skoga naroda *prvim i velikim kraljem
Hrvata* na Duvanjskom polju.

Koliko je morao za tih doba ma-
terijalno napredovati hrvatski Šibenik na
kopnu, po primorju i otocima, lako nam
je dokučiti iz pripoviedanja bizantskoga
cara Konstantina Porfirrogeneta, Tomisla-
vova suvremenika, koji nam ostavi pisano,
da je Hrvatska mogla tada dići do šest-
deset hiljada konjanika i sto hiljada pje-
šaka, a da je na moru imala osamdeset
sagena i stotinu *konduva*.

Kad se uvaži, da na sagemam bijaše
po četrdeset, a na kondurama po deset
i dvadeset momaka, tada izpada, da je
hrvatska mornarica imala 180 ratnih
brodova sa kakovih 5.000 pomorskih
vojnika.

Pošto je Šibenik, kako smo nasto-
jali dokazati u predjašnjem poglavlju, bio

ratna hrvatska luka, lako je zaključiti,
da je za vrijeme Tomislava bio najjači i
najugledniji hrvatski grad na moru i da
je po primorju i naokolo po otocima
šibenske županije plovila najjača mor-
narica, što je u ono doba mogla biti
u Europi.

Stojeći na tom stanovištu, tvrdimo
i vjerujemo, da je Venecija bez *ikakve*
sumnje morala plaćati Hrvatima danak
za slobodnu plovidbu po Jadranskom
moru. Taj se je danak dakako upotrebi-
ljavao za uzdržavanje kraljevske hrvatske
mornarice. Svaki put, kad Venecija ne bi
podmirila taj danak, ili kad bi s izplatom
otezala, hrvatska je mornarica bila prisil-
jena da lovi i pljeni mletačke trgovačke
ladje po hrvatskom moru.

(Sledi).

izvoz sirova drva i ugljena, može se prilično izvestnošću računati, da će izvozna trgovina šibenska i u buduće uztrajno rasti.

S obzirom na izvoznu pomorsku trgovinu izkazuje god. 1903. veći promet od Šibenika između svih dalmatinskih luka jedino Gruž, odakle bijaše izvezeno robe u vrijednosti od K 5,635.000, dočim je Spljet, čija je trgovina - koja promeće ponajviše domaće proizvode - u posljednjih pet godina prilično stacionarna, zaostala za Šibenikom za čitav milijun K, a Metković također za 300.000 K. Iz ove prispodobe suhoparnih brojaka sledi ipak jasno, da je Šibenik u dalmatinskoj pomorskoj trgovini već sada važan čimbenik, te da je pozvan, da u tom pravcu zaigra još veću ulogu.

Drugo je, dakako, pitanje, koliki krug interesata učestvuje u dobitima i koristi pomorske izvozne trgovine šibenske. Taj krug je danas dođuše dosta ograničen, nu to je posve prirodan pojav kod svakog mjesta, gdje je trgovina i industrija kao u Šibeniku, u modernom smislu rječi zapravo tek u povojima.

Poduzetan duh, stručna naobrazba, okretan i pošten rad, uztrajnost i sredjeni odnošaji javnog i društvenog života, uvjeti su, koji omogućuju svaki napredak i razvitak u obće, a napose na trgovačkom polju, koje domaćem življu u Šibeniku može da otvori još mnoga i obilna vrela privrede.

Izborna kronika.

„M. Jedinstvo“ nije nikad bilo u službi naroda. Nikad nije pisalo, što bi narodu koristilo, što bi narod ujediniilo, uzveličalo, poboljšalo. Ne, ono je uvijek bilo i jest izmečarsko, huncutsko glasilo. Nadahnitelje „Jedinstva“ poznamo i trpimo ih, jer smo uztrpljivi, jer želimo mir, ali ne ćemo dopustiti, da nam plaćenik otjeran od boljih Srba iz Dubrovnik, Bosne, Hercegovine, Srbije i Banata, da nam plaćenik *kupljen* od Hrvata u času, kad je kao Juda izdao Srbe, ne, ne ćemo dopustiti, da nam takav plaćenik dolazi u stranku i da nam zapreda. Mi ćemo tomu huncutu doviknuti: *natrag! nisi dostojan!*

I ako to ne bude dosta, uzeti ćemo kandidiju i otjerati ćemo nepoštenu, prodanu kukavicu iz našeg naroda.

Huncut, kojemu nije ništa sveto, nortacio se sa sebi sličnima u Šibeniku, u Lečevici, u Muću, u Vrgoreu, u Omišu, u Makarskoj, u Visu i, kao što je bio naučan, hoće još da muti, da radi proti poštenju, proti evistii, proti slobodi, a sve pod krinkom javnoga morala, poštenja, liberalizma. On, koji je u Makarskoj gazio najprva načela slobode, koji je posvetio silu; on, koji je u Visu branio bezakone; on, koji je u Vrgoreu, u Omišu, u Muću, u Lečevici, svukud, gdje ih je bilo, branio najniže lupežine; on sada dolazi, da brani zakon, moral, slobodu! *Natrag! nisi dostojan!*

On, koji je jazio na neredu, koji je pirio strasti i „vruću“ krv, koji je sazivao na ubojstva, na krvoproliee, na sve užase osvete i građanskog rata, on dolazi da govori u ime reda i morala i bratske sloge. *Natrag!* Huncute, nije ovo grad, koji može podnieti tvoju zlocu. Tvoje izmišljotine ne pomažu tvojoj družbi. Mi te ne trebamo, Mi smo

te amo satri, dali smo ti nogu, i otjerat ćemo te iz svake hrvatske kuće, iz svakog hrvatskog društva. *Natrag!* Nisi dostojan!

Ne, nisi dostojan, da našim ljudima ni obuću poljubiš, a ti ih klevetaš, crniš samo za to, jer smo te amo uništiti. Ti si naperio sve sile tvoje prodane mješine, da naše ljude crniš, ali ti je zaludu. *Natrag!* Nisi dostojan ni klevetati ih. *Natrag!*

Huncut, izmečar, urednik „Jedinstva“, poslie nego je sve poduzeo proti poštenju u Šibeniku, sada, nakon naše sjajne pobjede u III. tielu, hoće da su naši izbori bili škandalozni, nezakoniti, nasilni, odurni, nepošteni, kao ono njegovi u Makarskoj i Gondolini u Dubrovniku. — On u tu svrhu izmišlja, stvara laži i klevete. Ali u taman. Da ima i zeru poštenja, on bi iznašao činjenice, imenovao ljude, nabrojio bezakonja, a ne bi klapao. Kad bi imao poštenja, on bi računao, da su najnapućenija naša sela, kao Rogoznica, Primošten, Krapanj, Zaton, Konjevrate, Bilice, Lozovac, bila listom uz nas. Kad bi imao poštenja, on bi nadalje računao, da je uz nas bio Grad, Gorica, Dolac i Crnica skoro bez iznimke. Da ima poštenja, on bi priznao, da je uz nas bio dobar dio Varoša, jedan dio Danila, a da je uz njegovu družbu bilo nješto Varoša, nješto Dolca, nješto Danila, Boraja, Vrpolje i Jadrtovac sa Zablacem. *Da ima poštenja, on bi priznao, da uz njegovu družbu nije bio niti peti dio pučanstva.*

Blekasto „M. Jedinstvo“ bunca o nekakvoj većini od 1500 glasova, koju bi naši protivnici bili imali u III. tielu, da nije bilo onih umišljenih bezakonja. Ne ćemo drugo kazati, nego to, da oni nisu imali u Varošu ni 250 samostalnih glasova, a Varošom su se najviše banili. Već prvi dan izbora bili su gotovo izerpili taj svoj veliki majdan, a u subotu, zadnji dan, iza kako su onako kukavno sa izbora uzmakli, poslali su na biralište još jedino 5 glasova. Al dakako, njima stoji sad dobro bubati i dizati na kubus svoje glasove, da bar kojekako prikriju blamaz!

Mi smo rekli i opetujemo, da slobodnijih izbora u nijednoj izbornoj borbi u Dalmaciji nije bilo do ovih u Šibeniku. Mi smo rekli i pred svakom vlasti tvrdimo, da u šibenskim izborima nije bilo nijednog bezakonja. Mi smo rekli i pred svakom vlasti tvrdimo, da u šibenskim izborima nije se nijedan glas neopravdano odbio i nijedan glas nije se nezakonito primio. „Jedinstvu“ i opet velimo: *natrag!* nisi dostojan, da o šibenskim izborima govoriš!

„M. Jedinstvo“, list svih moralnih propalica, ima još obraza, da govori u ime stranke. On koji tu stranku ruši, on koji sikće na sve bolje Hrvate, on još u oči sastanka narodnih zastupnika ima obraza, da pred narodne zastupnike iznaša, kao za porugu, šibenske izbore.

On ima obraza, da pred svim zastupnicim napada na poštenje D-r Dulibić, tajnika stranke, i još se za to poziva na priznanje i odobravanje predsjednika kluba Dr. Peru Čingriju, V. Milica, L. Borčića, D-r I. Mangjera i D-r E. Grgića.

Ova bezobraznost plaćenika i prodanog uskoka treba da prestane. Ili, ili. **Ili zakopati „Jedinstvo“, ili stranku.** Ovo je sve, što neki zastupnici mogu učiniti. Drugog izlaza nema. Ta, odkad postoji, „Jedinstvo“ sije samo smutnju i služi na štetu i sramotu svim Hrvatima, pa i u ovo teško doba za celi hrvatski narod nema on prečega posla, nego jariti strasti i odvraćat narod od ozbiljnog razmišljanja i okupljanja. Dakle, ili, ili. **Natrag plaćenice; nisi dostojan, da u ime Hrvata govoriš!**

Odluka Zemalj. Odbora predana je družbi. Tu će družba naći kako je stara uprava občinom upravljala. Odluka im je predana baš u najžešćej vatri izborne agitacije, neka se s njom posluži. Da vidimo kako će družba galamiti. Da vidimo njezinu srčanost. Plaćeničko „Jedinstvo“ je radi te odluke bez prestanka grdilo sve i svakoga. Da ga vidimo sada kad mu je družbi uručena.

Družba radi, zalice se k svakomu, bila je napokon i kod starca Dr. Tacconi u Splitu, te ga opetovano molila, da bi joj dao glas. — Starac liečnik je družbu odbio. On da bi dao svoj glas samo svojoj talijanskoj stranci, kad bi stupila na izbore. Ali znajte, reče, kad bih imao glasovati, dao bih svoj glas današnjoj upravi, jer odkad je ona plaćam 200 K manje poreza, a ljudi, koji tako upravljaju mora da su poštteni.

Tako je družba dobila, što je tražila. Tako će se družbi dogoditi kod svih razumnih i svih poštenih. Svak će joj doviknuti: *natrag!*

Družba radi, ali sve uzalud. — Htjela bi pokazat, da je još živa poslie onog teškog poraza u III. tielu, htjela bi se malo osoviti, da ju ne stigne raganje onih istih, koji uz nju pristaju, al opet velimo: sve uzalud. U II. i I. tielu opet će gronuti, podleći će gore nego li u III. ako se samo usudi pristupiti na biralište.

Nudjala se je talijancima, nudjala se je Srbima, ali je svi odbiše; svi od nje zaziru, svak ju razuman izbjegava. Da bi Talijance predobila za se, bila je pripravna izdati svoj jezik, svoju narodnost, ali ni to joj nije pomoglo. Iz njezinih ruku pošten čovjek nema šta da primi. Družba je bila i bitisala!

DOMAĆE VIESTI.

Pred sastanak zastupnika. Prekosutra se sastaju naši zastupnici u Dubrovniku, da se dogovore i potrebno odluče za obći sastanak svih hrvatskih zastupnika, koji bi imao odlučiti o stanovištu hrvatskog naroda prema postojećoj krizi u monarhiji. Mi ovaj sastanak pozdavljamo, a glede stanovišta, kojega bi se mi Hrvati imali držati, već smo dosta pisali. Nadamo se, da će zastupnici odabrati pravi put i da će odlučno stati na branik hrvatskog ujedinjenja.

Naš zastupnik, tajnik hrv. stranke Dr. Dulibić putuje danas za Dubrovnik, da bude tamo prisutan sastanku naših zastupnika. U utrak po podne vraća se u Šibenik, jer mora bit nazočan kao član komisije izbora II. tiela na 16 ov. mj.

Umrli. Našeg sugrađjanina, žarkog otačenika Matu Živkovića zadesila težka nesreća. Umro go brat Ivan, ostavivši za sobom četvero nejake djece. Pokojniku laka zemlja, a bratu naše iskreno saučeeće.

Profesoru gosp. Klauđiji Barbetti umrla je jučer kćerka Angjelka. Naše žalovanje!

Zatvor mjestnih pučkih i građanskih škola obavlja se svečano sutra u jutro.

„Hôtel de la Ville“ se svaki dan sve to više preporučiva, jer gosti, kako čujemo, nalaze se tu sasna zadovoljni. I mi s naše strane moramo uztrrditi, da je gosp. Kovačević uredjenjem tog hotela doskočio jednoj baš prieko potrebi našeg grada, koji je u pogledu svratišta bio počeo jako nazadovati. Njegova je zasluga, što smo i u tome krenuli na bolje, pa je zato dužnost svih građana, da njegovo poduzeće pomažu.

Ribanje dinamitom. S Krke nam se tuže, da je tamo ušlo u običaj ribanje dinamitom tako, da nema dana, a da se ne bace po tri četiri dinamite u more. Na 7 t. m. ovim načinom ubiyeno je toliko ribe, da je more pobedilo od ribljih trbuha. Sva ova riba prodaje se najviše u Drnišu. Bilo bi dobro, da se obćina Drniška zauzme i pronadje ove zlikovce.

D-r N. Fertlio, iz Trsta, specijalist za bolesti grla, nosa i ušiju, bit će u Šibeniku dne 14. 15. ov. mj.

Novu gostionicu „Balkan“ s pivarom otvaraju u Šibeniku u ulici sv. Ivana na 15. kolovoza braća Stošić. Preporučamo obćinstvu naše sugrađjane.

Prodaja biljegovnih maraka i mjeničmih biljega ograničena je u Šibeniku na samu jednu prodavaonicu. Današnji razvitak našeg grada zahtjeva, da se takva prodaja proširi, da se biljegovne marke prodavaju na još kojem mjestu. To je potreba, koja se obćenito čuti i kojoj treba doskočiti. Bilo bi dobro, kad bi se tko javio i zapitao dotičnu dozvolu, a bilo bi još bolje, kad bi ta druga prodavaonica bila nešto bliža okružnom sudištu, odakle je sad odveć daleko svijetu ići po biljege do apalta g. Bianchi-a.

Obćina sinjska umoljava nas, da javimo, da će na 14. 15. i 18. ov. mj. biti izvanrednih vlakova za odlazak i povratka iz Splita u Sinj.

Iz Lečevice primismo ova brzojavku: „U trećem tielu Lečevice pobjeda naša nad Gotovčevom strankom uzprkos mankincijam upravitelja Biliška. *Radumić.*

Za družbu sv. Ćirila i Metoda, primilo je naše uredništvo od gg. Jakova Kapitanovića K 2, od Pave Kovačeva K 2, od Josē Grubišića K 2, a od Marka Protege K 4, da počaste blagu uspomenu Jakova Tambaae. Ukupno K 10. Prije izkazanih K 91:17, skupa 101:17 K Napried za našu Istru!

ZAHVALA

Svoj onoj gospodi, koja nam prigodom teškog gubitka naše nezaboravne kćeri

Zdenke

izkazae toliko saučeeća i njege, i koja su nas uznastojala tješiti, izrazujemo naša najdublja čuvstva harnosti i zahvalnosti.

Na osobiti način zahvalujemo Gospodinu Pokrajinskom Savjetniku Benkoviću i njegovoj odličnoj gospodji, koji su gojili iskrene osjećaje za pokojnicu; prečastome Kanoniku Don Vicu Karadjeli na utjehama vjere, koje je obilno pružio pokojnici, da joj tako oblaška prelaz iz ovoga u onaj život; obitelji Šiller, koja vlastitim i istorodnim čuvstvom potaknuta nije izostala, a da nam ne izrazi svoju bol i riečima i djelima; muzičnom društvu „Kolo“, koje je htjelo učestvovati sprovodu u čast pokojnice, koja je pripadala toj plemenitoj ustanovi; mjestnoj Obćini i kotarskom Poglavarstvu, Okružnom Sudištu, kotarskom Sudu, državnom Odvjetništvu, Poreznom Uredu, koji svojom nazočnošću sudjelovaaše, eda sproved ipane što dostojniji i svečaniji; napokon svoj onoj gospodi i obiteljima, koje odposlaše venice, brzojavke ili bud kako izjavise svoje saučeeće, izkazavši tako svoja čuvstva i štovanje nama roditeljima, koji ćemo uvijek čutiti priznamu u srcu našemu radi smrti našeg angjela.

U Šibeniku, dne 6. kolovoza 1905.

Obitelj Otokara Boučeka.